ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
JEAN MISCHO
της 12ης Σεπτεμβρίου 2002 [1]

1. Η οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά [2] (στο εξής: οδηγία) έχει ως αντικείμενο τη θέσπιση κανόνων για την προστασία του περιβάλλοντος και την ασφάλεια, ώστε να εξασφαλιστεί ότι η διάθεση στην αγορά των προϊόντων αυτών δεν βλάπτει την υγεία των ανθρώπων και το περιβάλλον.

2. Κατά το άρθρο 34 της οδηγίας τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την εν λόγω οδηγία το αργότερο 24 μήνες μετά την έναρξη ισχύος της και ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

3. Το άρθρο 35 της οδηγίας ορίζει ότι η οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*. Αφού η οδηγία δημοσιεύτηκε στις 24 Απριλίου 1998, η οδηγία άρχισε να ισχύει στις 14 Μαΐου 1998.

4. Συνεπώς, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία το αργότερο στις 14 Μαΐου 2000.

5. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επειδή δεν έλαβε κανένα στοιχείο από το οποίο θα μπορούσε να συνάγει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας θέσπισε τα αναγκαία μέτρα, άσκησε την προσφυγή λόγω παρα-

1 — Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.
2 — ΕΕ L 123, σ. 1.

βάσεως που αποτελεί αντικείμενο των παρουσών προτάσεων.

6. Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, και, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας στην Επιτροπή τις εν λόγω διατάξεις, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία.

7. Η Ισπανική Κυβέρνηση παρατηρεί ότι η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο πρέπει να γίνει με βασιλικό διάταγμα. Η διαδικασία καταρτίσεως ενός τέτοιου διατάγματος είναι εξαιρετικά δυσκίνητη διότι απαιτεί πολλές εκθέσεις, γνωμοδοτήσεις και διαβουλεύσεις καθώς και δημόσια ακρόαση όταν το νομοθετικό κείμενο επηρεάζει δικαιώματα ή συμφέροντα των πολιτών. Επιπλέον, εν προκειμένω, η συμμετοχή δύο Υπουργείων, ήτοι του Υπουργείου Υγείας και Κατανάλωσης και του Υπουργείου Γεωργίας, στην κατάρτιση του διατάγματος είχε ως αποτέλεσμα την επιμήκυνση της διαδικασίας.

8. Συναφώς, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί καταστάσεις της εσωτερικής έννομης τάξεώς του για να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των προθεσμιών που απορρέουν από κανόνες του κοινοτικού δικαίου [3].

9. Το καθού ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι λαμβανομένου υπόψη του σταδίου στο οποίο βρίσκεται στο σχέδιο διατάγματος, το οποίο πρόκειται να διαβιβασθεί στο Consejo de Estado, στο οποίο πρέπει υποχρεωτικώς να υποβληθεί, πρέπει να θεωρηθεί ότι η μεταφορά της οδηγίας σχεδόν ολοκληρώθηκε.

10. Εντούτοις, πρέπει να υπομνησθεί ότι από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η ύπαρξη παραβάσεως εκτιμάται κατά το πέρας της προθεσμίας που έχει ταχθεί με την αιτιολογημένη γνώμη και ότι η θέσπιση μεταγενέστερων μέτρων στερείται σημασίας στο πλαίσιο αυτό [4]. Εν προκειμένω, το καθού δεν αμφισβητεί ότι κανένα μέτρο δεν λήφθηκε πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής. Αναγνωρίζει, μάλιστα, ότι κατά την ημερομηνία κατάθεσης του υπομνήματος αντικρούσεως, δεν είχε γίνει ακόμη η μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο.

11. Επομένως, η παράβαση που επικαλείται η Επιτροπή στοιχειοθετείται. Πρέπει, επομένως, να γίνουν δεκτά τα αιτήματά της.

3 — Βλ., χάριν παραδείγματος από την πάγια νομολογία, απόφαση της 3ης Οκτωβρίου 1984, 254/83, Επιτροπή κατά Ιταλίας (Συλλογή 1984, σ. 3395).

4 — Απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 1990, C-200/88, Επιτροπή κατά Ελλάδας (Συλλογή 1990, σ. I-4299, σκέψη 13).

Πρόταση

12. Ενόψει, των προεκτεθέντων, προτείνω στο Δικαστήριο:

— να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά, ή, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τις διατάξεις αυτές παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·

— να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.